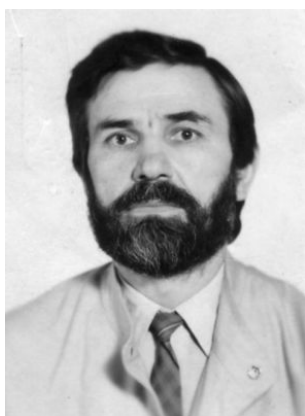

Л. Й. Різник

Франків Любомир Васильович

ФРАНКІВ Любомир Васильович (09. 01. 1945, с. Любша Рогатинського р-ну Станіславської обл., нині Івано-Франківського р-ну Івано-Франківської обл. — 22. 12. 2018, м. Стрий Львівської обл.) — прозаїк. Член НСПУ (1993). Премія імені Д. Нитченка (2000). Закінчив Львівський університет (1979). Працював 1964—2004 на виробництві, журналістом, тренером з боксу в товаристві «Спартак» та інструктором зі спорту на підприємствах Стрийщини, директором книжкового магазину. Дебютував 1957 дописом у рогатинській газеті «Зоря комунізму». Писав повісті, есеї на злободенні теми. Художньо-естетичне спрямування творів — синтетичне і системне відображення реальних сучасних подій потоком підсвідомості, характерних ознак прихованого мислення людини, реалізованого вчинками. У журналі «Дзвін» (1994, № 8, 9) опубліковано його роман «Прірва».

Основні твори

Тінь чорної троянди. Л., 1991; Фанфарон. Л., 2002; Зіткнення. Л., 2002; Притон. Л., 2004; Юда потирає руки. Л., 2009; Слово слов'янина (закляття). Дрогобич, 2009; Золотий мільярд. Стрий, 2011; Метафори волі, або Біль серця у душі. Л., 2012; Із зали суду... Укмерґес, 2012; Мандри Бога: роздуми над філософією життя. Л., 2014; Шукаю істину життя. Дрогобич, 2020.

Рекомендована література

1. Гузар З. Виринають чорні тіні // Дзвін. 1993. № 7—9.

Бібліографічний опис:

Франків Любомир Васильович / Л. Й. Різник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889832>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).